

EL CANÓ DE PALAMÓS

El canó de Palamós,
ben mirat que n'és d'hermós,
ja fa temps que esta callat.

Ja fa temps que mira al mar,
amb el ventre rovellat,
quatre rodes i un forat.

De la boca del canó,
només surten els records,
de les guerres d'aquell temps.

Quan la gent de l'Empordà,
de la Selva i el Vallés,
es mataven per no res.

*Escolteu la seva veu,
oh! Canons de tot el món,
i la gent de tot arreu.*

No més guerres, ni més morts,
no més bombes ni més foc,
sóc el canó de Palamós.

Si els canons de tot el món,
fossin com el vell canó,
que tranquil esta dormit.

Blancs i negres dintre el cor,
portarien un flor,
la rosa de Jericó.

*Escolteu la seva veu,
oh! Canons de tot el món,
i la gent de tot arreu.*

No més guerres, ni més morts,
no més bombes ni més foc,
sóc el canó de Palamós.

Sóc el canó de Palamós.
Sóc el canó de Palamós.

Música i lletra: J.L. Ortega Monasterio.

- 09 -